

Майката започенала да плаче, а монарха казалъ :
— „Видишь ли, стрино, какъвъ нехранимайка е той Иванъ, и въ мое присѣтствие не са страмува. Азъ бихъ та съвѣтвалъ да си отидешъ поскоричко да не би да постигне и тебе нѣщо. Непослушнитѣ всѣкждѣ биятъ.“

82.

Войника обвинява господаря въ неправосѣдие.

Въ лѣтната публична градина, господаря съ собственнитѣ си ржцѣ посадилъ единъ джбъ, около когото била направена околчеста маса; на масата стояло всѣкога перо и мастило, а около масата столъ. Петъръ много често, въ добро време, отивалъ и са занимавалъ подъ сенката на собствения си джбъ. На сѣщето туй мѣсто постоянно стоялъ часовой.

Единъ пхтъ, слѣдъ като са занимавалъ и писалъ дълго време, негово величество са опрѣлъ на стола и казалъ на себе си, но доста громко : „Слава Богу! Правосѣдието почти въстановихъ.“ Войника, който обикалялъ тамъ близо, отговорилъ : „Освѣнъ тебе, всѣкой е правосѣденъ.“ Господаря чулъ туй, повикалъ го и му казалъ да повтори още веднажъ онуй, което казалъ. Войника, безъ да са бои, повторилъ думитѣ си.

— „Какъ смѣнешъ да говоришь туй? По поводъ на що го казвашъ?“ попита съ удивление монарха.

— По поводъ на туй, че ти самъ рѣши мойта сѣдба, не както трѣбва и неправосѣдно; селото, което бѣ остало отъ прядѣдитѣ ми и което бѣ моя собственность, ти даде на онзи богатъ и знатенъ мой противникъ.